(ne ŝparu penon); li ekde infaneco kutimiĝis al ~iĝado. Kp malhardi, sibarto. 2 (f) Superŝuti per favoroj: lando ~ala de la naturo. 3 (f) Daŭrigi tro indulge malbonaĵon ĉe iu: ~i la fierecon, la maniojn de iu (Kp nutri). 4 (f) Daŭrigi en si ion revatan trovante el ĝi plezuron: ~i esperon; nur fantaziuloj povas ~i tiun ĥimeron (Kp nutri).

- * Dormi (ntr). 1 Esti en stato de korpa k spirita senaktiveco, kiu ordinare okazas dum ĉiu nokto, k estas necesa por ripozigi la homojn k la bestojn : nia sukceso ne lasas ilin ~i Z; ~i ŝtonan (profundan) ~on B. 2 (f) Ne agi, resti senaga, kvieta: la longe ~intaj semoj komencis doni la unuajn trunketojn Z. ~o. 1 Stato de ~anto: ~o estas duonmorto. 2 Senaktiveco, senprogreso (Kp Letargio, Marasmo, stagno). ~egi (ntr). Profunde ~i. ~eti (ntr). Duon~i. ~igi. 1 Igi iun ~anta : la patrino lulante ~igas la infanon; ~igi pacienton per kloroformo. 2 (f) Trompante trankviligi: ~iqi la suspektojn de iu B. En~igi. ~igi 1: se eĉ tiu či ideo en~iĝadus je tutaj dekjaroj, ĝi jam neniam mortos Z. For~i (tr). Perdi pro la ~o: for~i la okazon Z. Mal~i (ntr). Sin deteni de ~o dum la kutima ~otempo : li mal~is jam tri noktojn apud la malsana patro. Tra~i (tr). Pasigi ~ante: tra~i la nokton. Sen~eco. Malsana stato, en kiu oni ne povas ~i. ~omalsano. Infekta malsano karakterizata de konstanta ~emo; beribero.
- *Dorno. 1 Natura pikilo de vegetaĵoj: neniu rozo sen ~o. 2 Pikilo simila al ~o: buko~o. 3 (f) Malhelpaĵo, malplezuro. ~a. 1 Plena je ~oj: kiel ~a kano en la mano deebriulo, liel estas sentenco en la buŝo de malsaĝulo 2. 2 (f) Plena je malhelpaĵoj k malplezuroj. ~ejo. ~arbetaro.
- *Dorso. 1 Malantaŭa parto de la homa korpo, de ŝultroj ĝis pelvo: montri, turni la ~on al iu (f. montri sian malŝaton); mortigi iun de post la ~o; post la ~o de iu (f. perfide, kaŝe); viajn malamikojn mi turnos al vi ~e z; fali ~en z (Vd draši). 2 Supera parto de la korpo de bestoj, de kapo ĝis vosto: grimpi sur la ~on de ĉevalo; la kato ĝibigis la ~on. 3 (f) Malantaŭa parto de objekto: ~o de klingo, de libro, de mano, de seĝo, de folio. 4 (f) Supera kurda parto

de objekto : la nuda ~o de l'monto ; la ŝaŭmaj ~oj de la ondoj. ~direkte, ~en. Returnen : la anasoj iris ~en Z.

- *Doto. Havaĵo, kiun edzino havigas per la edziĝo al sia edzo, aŭ edzo al sia edzino: bela vizaĝo estas duono da doto z; ~aj havaĵoj; sen~a filino. ~l (tr).

  1 Doni ~on al iu: li riĉe ~is sian nepinon. 2 (t) Havigi iajn kvalitojn: naturo lin ~is per lirika temperamento, per tre saĝa spirilo; riĉe natur~ita lando (Kp Bent, Favori).
- Dozo. 1 Difinita kvanto de medikamento: provu unue malgrandajn ~ojn. 2 (t) Difinita kvanto de io: ioma ~o de poezio Z; ŝi posedas sufiĉan ~on de prudento por kompreni; ĉe plej malgranda ~o da honesteco k bona volo Z. ~l (tr). Mezuri la kvanton de iu medikamento: oni devas tre prudente ~i la venenajn kuracilojn.
- dragi (tr) . Skrapante forigi ŝlimon, sablon aŭ ŝtonojn el la fundo de maro aŭ rivero per ~maŝino. ~maŝino. Speciala skrapmaŝino konsistanta el metalaj ujoj fiksitaj sur unu senfina ĉeno, k kiuj movigate elskrapas la fundon k suprenlevas la elskrapajon.

Dragono. Soldato de malpeza kavalerio, kiu povas batali rajde aŭ piede.

- *Drako. 1 Fabela besto, kiun antikvuloj imagis kun flugiloj, ungegoj k serpenta vosto. 2 Ludilo por infanoj, konsistanta el malpeza skeleto kovrita per papero aŭ ŝtofo, kiun oni levigas en aero tirante ĝin kontraŭ la vento. 3 Aparato, similrimede leviĝanta, uzata por sciencaj celoj.
- Drakmo. 1 Antikva greka monero. 2 Nuna greka unuo de mono k pezo.

drakona z. Severega, kiel la leĝoj de Drakono.

drakunkolo. Haroma ĝardena veg., uzata kiel spicaĵo (artemisia dracunculus).

Dramo. 1 Teatra verko. 2 Teatra verko, kie la tragika elemento miksiĝas kun la komika: la ~oj de Šekspiro. 3 (f) Terura okazo (Kp tragedio, fatalo, katastrofo). ~a. 1 Teatra. 2 Miksita je tragiko k komiko. 3 (f) Tre emociiga: ~a situacio. ~igl. lgi ~a: la romantikaj poetoj ojle ~igls sian vivon.

dramaturgio Z. 1 Arto de teatra verkado. 2 Teorio pri tiu arto.